

JANJA GARBRET NAVDUŠILA TUDI V KOPRU

Vsako leto boljše, letos najboljše

Najboljša plezalka sveta je tudi v Kopru pokazala, zakaj ima takšen status. Še enkrat več je brez težav opravila s konkurenco za svojo že 46. zmago v svetovnem pokalu. Navdušila je šesttisočglavo množico, ki si je prišla ogledat sobotni finale, kar je rekord na plezalnih tekmah v Sloveniji.

✍ Robert Pogačar

Jasno je: če se Korošica za nekaj odloči, bo to kot perfekcionista skušala izpeljati na polno. Tako se je resno pripravila tudi za edino domačo tekmo, ki jo je tretjič zapored gostil Koper. Potem ko je pred dvema letoma na koprski impresivni previsni steni na prostem, ki je vsako leto deležna številnih pohval, morala priznati premoč Japonki Ai Mori, se ji je lani oddolžila za ta poraz, letos pa ob njeni odsotnosti resne tekmice tako ali tako ni imela. Že v petkovih kvalifikacijah in polfinalu je bila kot edina s preplezanimi tremi smermi do vrha razred zase. Finalne smeri sicer ni preplezala povsem do vrha, odnehala je na oprimku 46+, kar je bilo še vedno daleč najboljše in dovolj za navdušenje med glasnim občinstvom, med katerim jih je bilo kar nekaj, ki so si plezalno tekmo v živo ogledali prvič.

Dala bi si petico

»Zaenkrat se je vse, kar sem napovedala, tudi uresničilo. Upam, da bo še naprej tako,« je bila vesela po novi zmagi, letos peti v svetovnem pokalu, vse pa so

bile nekako 'za zraven', saj je bilo vse podrejeno tisti na OI v Parizu. »Moje plezanje v finalu je bilo kar blizu perfekcije, s tremi osvojenimi vrhovi v petek, v soboto skoraj do vrha, tako da skoraj perfektno. Če potegnem črto pod letošnjo sezono, ko sem na vsaki tekmi, na kateri sem nastopila, zmagala, bi si dala petico, odlična sezona,« je v pogovoru za STA dodala, da ji je bilo po Parizu lažje iti na naslednjo tekmo kot po OI v Tokiu: »Lažje je bilo iti nazaj na trening, biti motivirana in uživati na treningih. Predvsem zato, ker sva s trenerjem Romanom Krajnikom že pred Parizom vnaprej postavila cilje in mi je bilo potem vse skupaj lažje. Vse mi je padlo pod roko, res sem se počutila, da gre vse kar samo od sebe, vedno sem šla prav in nisem naredila nobenega odvečnega giba. Res sem bila sproščena, tako da nimam reči kaj drugega kot 'ful dobro',« je bila zadovoljna z razpletom.

Kot pravi, je svoje dodala tudi lanska prva hujša poškodba palca na nogi, ki jo je prisilila v nove pristope: »Roman je moral razmišljati o drugačnih načinih treninga, ki jih še danes uporabljava, tudi po

tem, ko je bila poškodba palca že sanirana. Še zdaj enako treniram, kot da bi imela še vedno zlomljen palec, ker je bil ta trening res dober in mi je to dalo dodatno moč. Zaradi tega se mi zdi, da boljše plezam. V vsaki stvari, tudi poškodbi, je bilo nekaj dobrega, Absolutno na treningu vedno treniram na težjih smereh zaradi tega, da potem tekmo lažje zmagam.«

Drugje ne bi tekmovala

Če so se ji petkove smeri spet zdele prelahke, pa je finalno kar pohvalila: »Bila je hitro 'plezljiva', z zelo malo premori. Vse si moral delati prav. Če si gib naredil narobe, te je potem pobralo za naslednje gibe.«

Po tekmah v Kopru, kjer jo je v finalu bodrila skorajda tolikšna množica kot v Parizu, ko je na krilih navijačev osvojila olimpijsko zlato, ni pozabila pohvaliti tudi svojih pristašev: »Če ne bi bila tekma v Kopru, ne bi tekmovala. To sem storila zaradi domače publike, s tem sem jim tudi vrnila za vso podporo in ljubezen. Seveda to podporo čutiš, če ne zavestno, pa podzavestno, in te nekako drži gor.

Ko misliš, da ne moreš več, narediš še dodatne dva ali tri gibe. Res je fantastično. Kopa sem se zelo veselila, ker mi je vedno 'fajn' nastopati pred domačim občinstvom; vsako leto bolje, letos pa najboljše. Res hvala vsem, ki so me prišli spodbujati in gledati.«

Zdaj še projekt v skali

Janja se je že vnaprej odločila, da bo s Koprrom končala tekmovalno sezono. Čeprav je dve tekmici izpustila, v svetovnem pokalu kot druga v seštevku težavnosti zaostaja le 25 točk za tokrat drugo Avstrijko Jessico Pilz, še vedno pa vodi v seštevku balvanov in kombinacije. Boj za globuse ji že nekaj časa več ne pomeni pravega izziva, zato bodo zadnje tekme v Pragi in Seulu minile brez nje. Precej večji izziv si je našla v naravni steni v Franciji, kjer si kot prva ženska želi preplezati smer z oznako 9B+. Nazadnje ji to ni uspelo, že ta mesec jo čaka popravni izpit. »Hočem izkoristiti dobro formo, da naredim projekt v skali, ki sem si ga zadala. Pavza bo sledila oktobra in novembra,« je odločena, da prepleza tudi to steno.

Vodišek: Takšna 'faca', kot na steni, je Janja tudi v živo

Tekmo v Koprju sta si prišla ogledati tudi preostala dobitnika olimpijskih kolajn iz Pariza, sicer domačina iz **Kopra**, judoistka Andreja Leški in kajtar Toni Vodišek. Slednji je zato, da je ujel Janjin nastop, celi prekinil tekmo v Avstriji. »Obljubila je, da bo zmagala, in to obljubo je držala. Tokrat je bilo tu veliko olimpijskega, noro vzdušje, ki so ga pripravili organizatorji in obiskovalci. Čestitke vsem tekmovalcem, še posebej zlati Janji. Noro sem vesel, da se je toliko ljudi zbralo na dogodku v majhnem **Koprju**. Lani sem tukaj navijal in Janjo spoznal na hitro, zdaj jo poznam osebno in lahko potrdim, da je takšna 'faca', kot je na steni, tudi v živo,« jo je še enkrat pohvalil. Leškijeva je bila v soboto ena tistih, ki so bili sploh prvič na plezalni tekmi in na **koprskem** plezališču. »Vesela sem, da lahko na takšen način podpiram Janjo. Super bi bilo, če bi se redno srečevali na tekmah. Če smo letos tukaj, mogoče drugo leto na tatamiju in pozneje še na morju,« je postregla z zanimivo idejo, ki pa jo bo, glede na različne urnike vpletenih, najbrž težko uresničiti.

Tomo Česen: Dobri so kot hudič

Ena od slovenskih **alpinističnih** legend Tomo Česen, leta 1990 izbran celo za športnika Slovenije, velja tudi za začetnika tekmovalj v slovenskem **športnem plezanju**. Kot že nekoč v Kranju, je tudi v **Koprju** v vlogi vodje športnega dela tekme svetovnega pokala. Tudi tokrat ga je navdušil odličen odziv, na zunanji steni Plezalnega kluba **Koper** Plus Climbing je tekmovalo kar 16 olimpijcev iz Pariza. »Velika čast je imeti na tekmah toliko olimpijcev in tudi drugih odličnih plezalcev, da lahko širša javnost v živo doživi res vrhunsko plezanje. Kako so v resnici težke te smeri, bi vsak najbolje videl, če bi prišel pod smer in prijel prva dva oprimka. To so tako zahtevne smeri, da si jih mi kot običajni plezalci ne moremo predstavljati. Tekmovalci so res dobri kot hudič! Se je pa znova videla razlika med Janjo in preostalimi plezalkami. Ko jo gledaš, se vse zdi preprosto. Ona je neverjetna, izjemna, lahko bi šla v moško smer. Da imaš vsako leto na domači tekmi olimpijsko prvakinjo, se ne zgodi kar tako, to je velika čast,« je bil navdušen.

Janja edina finalistka

Če je Janja spet potrdila vse svoje kvalitete, so ostali slovenski predstavniki nekoliko zaostali za pričakovani. To velja predvsem za moški del, saj se nihče ni uspel prebiti niti med polfinaliste, torej prvih 26. Pri ženskah je bilo takšnih še pet, a so vse ostale izven finala, ki mu je bila najbližje Mia Krampfl, zmanjkalo ji je pol oprimka. Tudi na moški tekmi pa je bil najboljši olimpijski zmagovalc iz Pariza, šele 19-letni Britanec Toby Roberts.

IZIDI, ŽENSKE: 1. JANJA GARNBRET 46+, 2. JESSICA PILZ (AVT) 40+, 3. ANNIE SANDERS (ZDA) 39+..., 11. MIA KRAMPL, 14. JENNIFER BUCKLEY, 15. SARA ČOPAR, 21. LUCIJA TARKUŠ, 22. ROSA REKAR, 27. VITA LUKAN, 35. KATJA DEBEVEC, 36. LANA SKUŠEK, 41. LANA GORIČ, 44. ZALA MLAKAR STARIČ
MOŠKI: 1. TOBY ROBERTS (VB) 40, 2. SORATO ANRAKU (JAP) 35, SAM AZEQU (FRA) 31+..., 30. LUKA POTOČAR, 35. MILAN PRESKAR, 39. MARTIN BERGANT, 41. LOVRO ČREP IN GORAZD JUREKOVIČ, 50. LUKA JERMAN, 57. SAMO GOLOB